

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: Jonáš Procházka
Téma diplomové práce: Smlouva o úvěru
Rozsah: 62 stran vlastního textu/
Datum odevzdání práce: 21.4.2009

Předmětem posouzení je diplomová práce, která je věnována problematice úvěrové smlouvy. Téma, které si diplomant vybral ke zpracování diplomové práce, není nové, je však veskrze aktuální, a to zejména dnes v době finanční krize.

Diplomant přistoupil ke zpracování tématu tradičním způsobem: postupuje od obecného (vymezení pojmu úvěru) ke zvláštnímu (typy úvěrů). Obecně tomuto přístupu nelze nic vytknout. V daném případě však zarazí způsob zpracování části věnované zvláštním typům úvěrů (hypoteční, lombardní, kontokorentní, směnečný eskontní a zajišťovacím úvěrům), neboť v ní je ze strany diplomanta poskytován v podstatě jen popis jednotlivých produktů bank, aniž je provedena jejich právní analýza či srovnání. Úvod i závěr v podstatě plní svoji funkci. Přesto je na škodu, že si teprve v závěru práce diplomant klade zajímavé otázky stran úroků a vztahu mezi zásadami poctivého obchodního styku a dobrými mravy, aniž se na ně v práci pokouší nalézt odpověď.

Z práce je patrné, že se diplomant ve zkoumané oblasti dobře orientuje. Přesto se na mnoha místech práce jeví příliš popisnou (např. kapitola 6.2 obsahuje pouze zákonná ustanovení), některé aktuální otázky související se smlouvou o úvěru pak vůbec neřeší (např. v druhé kapitole věnované pojmu úvěru a dále pak na str. 16 opomíjí judikaturu k otázce rozlišení úvěru a půjčky a z toho plynoucích důsledků). V některých částech práce je velmi stručný, a to na úkor kvality sdělované informace (např. na str. 14 při charakteristice závazkového vztahu vzniklého na základě smlouvy o úvěru diplomant nezmiňuje rozštěpení právního režimu). Na str. 17 pak diplomant tvrdí, že smlouvu o úvěru může uzavřít jako věřitel jakýkoli subjekt za podmínky, že se nedopouští neoprávněného podnikání. Lze tomu rozumět tak, že pokud půjde o neoprávněné podnikání, nebude se jednat o smlouvu o úvěru? Závěry diplomanta na str. 21 ohledně pojistky pro sjednávání libovolných úroků nejsou dostatečným způsobem odůvodněny. Na tomto místě se diplomant vyjadřuje i k tomu, že by bylo vhodné v zákoně zakotvit, že úroky by měl dlužník platit jen za dobu od jejich poskytnutí do doby vrácení věřiteli, aby hned na následující straně dospěl k závěru, že se příslušná úprava nachází v ustanovení § 503 odst. 3 obchodního zákoníku. Na str. 24 diplomant nepřesně tvrdí, že dlužník je povinen z nezaplacené částky platit úroky z prodlení určené ve smlouvě, jinak určené

předpisy práva občanského. V těchto výtkách věcného charakteru by bylo možno pokračovat, nepovažuji to však za nutné.

Lze ocenit, že diplomant při zpracování tématu pracoval i s judikaturou. Nelze však přehlédnout, že diplomant čerpá jen z českých zdrojů a zahraniční literaturu zcela pomíjí.

Co se týče poznámkového aparátu, práce obsahuje 144 poznámek pod čarou. Citace zdrojů se jeví být v pořádku.

Stylistická úroveň práce je dobrá, kvalita vyjadřování je velmi slušná. Z formálních vad bych diplomantovi zejména vytkla namátkou tyto nesprávnosti: citace zákonných ustanovení (např. „§§ 497 – 507“ na str. 14 či nevynechání mezery za symbolem „§“ na str. 15, 16), citace zákonů (např. citace zákona o bankách na str. 15 či devizového zákona na str. 17).

K zodpovězení při obhajobě předestírám diplomantovi tyto otázky:

Jaký je postoj Nejvyššího soudu k rozlišení půjčky a úvěru?

Jakými pravidly jsou banky vázány ohledně stanovení výše úroku po uplynutí doby fixace u hypotečních úvěrů?

Celkově je z práce patrné, že ji diplomant věnoval méně času, než kolik by si zasloužila. Přesto závěrem konstatuji, že práci doporučuji připustit k ústní obhajobě. Předběžně ji navrhuji ohodnotit klasifikačním stupněm dobře.

V Praze dne 12. května 2009

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.

oponent diplomové práce